

[Kampmann.]

tror, det er rigtigt at sige, at det er ca. 90 pct. af indkomstmassen hos hustruer.

Derefter fik vi VKR-regeringen fra 1968 til 1971, som gennemførte særskilt beskatning for de medhjælpende hustruer, men det store spring var altså gjort allerede i 1967.

Så fik vi lykkeligvis igen en socialdemokratisk regering, som i 1972 og 1973 yderligere gik videre med særskilt beskatning for hustruer af pension efter afdød ægtefælle, af folkepension, sociale pensioner og hjælp til enker, af ydelser efter lov om revalidering og ydelser efter lov om uddannelsesstøtte. Og så kan vi fortsætte frem til 1975, hvor vi igen finder en socialdemokratisk regering, der yderligere indtager en række pensionsydelser, ydelser i relation til indekskontrakter. Og hermed er vi fremme ved dagens situation.

Man vil erindre, at den nuværende skatteminister allerede i sidste samling forsøgte at komme igennem med et forslag, som medtager de sidste ca. 8–10 pct. af hustruindkomsterne, nemlig i forbindelse med formuen og formueafkastet. Man vil også erindre, at vi ikke kunne trænge igennem med det daværende forslag, og derfor har vi i dag det foreliggende lovforslag, som har præcis den samme hensigt, nemlig at få formuen og formueafkastet med til særskilt beskatning. Vi må nok erkende, at forslaget sidste år var en smule kompliceret, og derfor er det glædeligt, at der er gjort et forsøg på at komplicere det mindre, selv om man måske ikke må gå ud fra, at det 100 pct. er lykkedes; men det har en virkelig reel begrundelse, som jeg skal komme tilbage til det i det følgende.

Efter det lovforslag, som vi nu skal behandle, skal hver ægtefælle fremtidig selv give og beskattes af sin indkomst, hvad enten der er tale om en arbejdsindkomst eller en formueindkomst, og enhver af ægtefællerne bliver skattepligtig af sin formue. Hvem af ægtefællerne der har hvilken andel af formuen, afgøres efter ægteskabslovgivningen, hvor vi jo har defineret den retlige rådighed over formueandelen. Det kan ind imellem give anledning til lidt diskussion om, hvorledes disse andele skal fordeles, men dér har jeg forstået at skatteministeren og hans embedsmænd i hvert fald indledningsvis, indtil anparterne så nogenlunde falder på plads, vil se nogenlunde afslappet på disse fordelinger.

Men når vi kommer til skatteberegningen, så sammenlægger eller fradrager man indkomst-

beløbene for formuen og for formueafkastet på de to ægtefæller. Der foreligger altså her, for så vidt angår selve skatteberegningen – og jeg understreger ordet skatteberegningen – ikke en totalt særskilt beskatning.

Hvad skyldes nu dette? Det skyldes, at hvis vi var gået dette sidste trin, så kunne vi ikke se bort fra, at der var blevet foretaget ganske betydelige skattemanipulationer i forholdet mellem formuen og formueafkastet imellem to ægtefæller. Det, vi ønsker, er en retfærdig og ligeleg beskatning af de to ægtefæller. Det, vi ikke ønsker i socialdemokratiet, er, at man laver skattemanipulationer ved at flytte formue og formueandele alene for at slippe billigere i skat. Derfor har skatteministeren foreslået den beregningsmetode, som her foreligger. Den er væsentlig enklere end den efter forslaget fra sidste år, og vi håber, det bliver muligt at skaffe sangbund for det forslag, som her ligger.

Der er også andre positive forslag i det lovforslag, der er til behandling her, nemlig vedrørende en skattemæssig ligestilling af ægtefæller, der driver erhvervsvirksomhed i fællesskab. Efter forslaget skal den af ægtefællerne, der i overvejende grad har drevet virksomheden – og det uanset om det er manden eller hustruen – beskattes af overskuddet, medens den anden ægtefælle kan få henført en overskudsandel til sig, og det er jo en væsentlig forbedring i forhold til reglerne i dag, hvor det i al almindelighed henføres til manden, uanset om det rent faktisk er konen, der udfører hovedparten af arbejdet. Det mener jeg er en meget gunstig og rimelig regel, og der er megen grund til at rose skatteministeren for, at et sådant forslag er fremkommet.

Endelig har vi et forslag om hæftelsesreglerne, som ligger meget tæt op ad forslaget om hæftelsesregler i forslaget fra sidste år, idet det foreskriver, at hver ægtefælle nu hæfter for sin egen skat og altså ikke hæfter for den andens skat, og det er en klar konsekvens af den ligestilling, som må være imellem ægtefællerne i al anden lovgivning og i særdeleshed her i skattelovgivning.

Vi ser ikke bort fra, at forslaget er noget mere kompliceret end de gældende regler, og vi ved jo også fra bemærkningerne til forslaget selv med undtagelsesbestemmelserne, at 600.000–700.000 ægtepar må foretage en opdeling af deres positive eller negative formueindkomst, hvis dette forslag bliver gennemført.